

A horizontal row of eight dark, irregular shapes, possibly made of wood or bark, arranged in a staggered pattern. Each shape has a distinct, somewhat organic form with irregular edges and a mottled brown and black color palette.

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΣΤΟΥ ΖΗΛΟ, ΤΟΝΟ Βελουφία κ' ἔμαζε!
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 3 |

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΩΝΑΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
TPITH 10 τ' Απριλίη

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

ДЕЯНИЯ: ЗТРАТНЕ МУРІВАНЕ

Συνθροιμή Κρητικής θραγμάτων

Τὸ φύλλον λεφτὰ 250

ΤΟ ΤΡΙΛΕΦΤΟ

Είμαστε όποι τέλους τὴν αἰρεβούσα
ρητή Εκθεσην τῆς ἐξελελυμένης ἐπι-
τροπῆς. Ἡ εὐτύπωσή μας ἀπ' τῷ με-
λεῖ της ήταν διαφοράς τὴν περιμέναμε.
Σπαστέληται καὶ κλεψύδα, κλεψύδα καὶ
σπαστέληται. Λόγω τὰ ίδια πρόβληματα τὰ
λέντα εἰ φημιερίδες μὲν ἄλλα διόπιστα
τελείων ἀδικαιούγηνται πατέντες μετά
τυπωμένων δικαιούγημάντει.

παντικώς οικαιρού-ογημανταί.

Δέν έχουμε οδιε καιρό οδιε καὶ θὰ χρησίμευε σὲ τίποτα σύσιτιστο τὸ γνωμοσύνησθα τῆς Εὐθεσης. Για τούτο περιοριζόμαστε σὲ μιά γενική δρασκόπηση. Άπ' χειρούντας γραμμές φαίνονται καὶ τὰ καθέναστα. Πρωθα- πρότερα έχει σημειώσα νὰ μαθευτεῖ τοῦ- το: Τὸ Δ. Συμβούλιο ποὺ Έβγαλε τὸ καυτοπόνηρο ἐκεῖνο ἀνακοινώθεν δὲν Ελεγε τὴν αλήθεια. Ως καὶ στὴν θατερη σηγμή εἶδε τὸ ζήτημα μὲ τὰ ματογιάδια τοῦ μικροσυμφέροντο. Μήν πάτι καὶ μᾶς ποῦνε νὰ τὰ σπλεγμάσου με! Καὶ Έβγαλε λάδι τὴν ἀμπρεστὴν διαχείριση! Ε.φ. Θὰ μπορέθεις «ἀπει- τὴν αλήθεια. Νὰ μελογίσαι, αναφέροντας κιόλις τὰ ἡλιαφρουντικά ποὺ θαρρεῖ πώς Έχει. "Οπως εἶνε Δ. χ. Η 87 απόφαση τοῦ Σπηλιοτόπουλου. "Εισι κάνονυ οἱ ἔξινοι οἱ αγνθρώποι. Μὰ αὐτοὶ δὲν τίθηνται. "Ηρθεν διας ἡ Ευθεση καὶ τοὺς ξεσημέλασε. Γεανί, νὰ τὶ λέγει ἡ Επιτροπὴ ποὺ βιώνε τὸν Ελεγχο: Δέν εἶνε οἱ 7,585 δρα- θοῦ μπρόβου Θωματίζεινο ποὺ εἶνε τέλεια φύλακισθητες; — οἰεικές μεταφράσεις αὐτὸδ — μόνε καὶ δέλλα ποσά, πολλάδ, πάρα πολλά. Καὶ για νὰ μὴν τὰ πολύυλογοῦμε λέμε τὸν δορυφό: "Ειπατὸν εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες εἶνε οἱ φραγμής ποὺ δέν δειπνούλογοῦμει κα- φέλου. Γεανί λειπόν εἶπε τὸ Συμβού-

λιος: Εδωκενε ἐκατὸ τέσσες χιλιάδες δι- τὸ 184 γιὰ νὰ λέρναει τὸ "Δουλο- βτοῦ συμμαζευτήκανε καὶ δραπανάτελι- σκοτεμένων ἀδερφῶν μας. Δέν τε διάθεσε φηλαδή γιὰ νὰ πληρώνει μα- χαιρόβγάλτηδες καὶ λωποδύτες αύτες καὶ γιὰ νὰ κάνει μόμια δίνεντας βοηθήματα σὲ πεινασμένους τραπέους κους τόδην χωρισθεν, αὖν ποὺ Ειπεγεύ σπηλιοτόπουλος. Μὰ εφτά νὰ έλα- φρου-τικά γιὰ τὴ γενική αποψη τὴν δική μας εἶνε λεπτομέρειες. Καὶ δχ μόνο δὲν αδυνατίζουν τὰ επιχειρήματά μας μάκαρι ταδυναμώνουντα νά- νου-τα βευτὰ διπὸ γραπτίκη. Καὶ νάτε τὸ μογάλο τὸ επιχειρημά μας: Ήδεσ- σε Λ χρόνια ως ανθρώποις πού- θειχειρίσατεκν τὸ 'Ιερὸ Τε- μαένο, ξάδαψκη όσκοπα, η Έχλα- ψκη απόντε: ἀπὸ 235-2 χιλιόδε- δραχμάδες.

Αὐτά τὰ λεφτά, εἶτα ἀπ' τὴ μισ- εῖτε απ' τὴν άλλη φαγείριση ξεδευτήκανε Εξω ἀπ' νὸ ακεπὸ τοῦ Τρίλε- φον, εἶναι λεφτά μλεμμάνα. Καὶ εἶνε ύπεύθυνοι καὶ Δουκητὲς καὶ Διοικη- τικοὶ Σύμβουλοι μαζό. Πρέπει νὰ δο- φεῖτ. Πρέπει δὲν νὰ τὰ πλερώσουνε. Καὶ δοσι εἶναι ύπεύθυνοι νὰ τιμωρη- θεύνετε νὰ καθίσουνε στὸ σκαμνί. "Α- τὸ μιταλάβουν παλά. "Ο Δεσβιανός Δαδές, δ φτωχὸς Δεσβιανός Δαδές — ματὶ τὰ πελά πολιδ τὰ πλέοντας πάνε-

Μάτις οὐδὲ μοί μερικοὺς δίλους
τούτους τούτους τούτους τούτους τούτους

άριθμούς Αθτοί μιλοῦν καλλίτερα.
Τὸν καιρό τοῦ Σπηλιωτού που ήταν ξο-
δευτήμαντα ἀπ' τὸ Ἱερὸν Ταμεῖο για τὸ
σκοπό ναυτικού 239. χιλιάδες καὶ 457
δραχμές. Δηλαδή: Γιὰ λαβωμένους
14.957. Γιὰ τὰς εἰκονιγένειες τῷ σμο-
τωμένῳ 125 χιλ. καὶ γὰρ προΐκα
ἀδερφήδων τῶν σκοτωμένων διῆξεν
99,500 δραχμές. Ξεδευτήμαντα δὲ
ἀπ' τὸ σκοπὸν τοῦ Ταμείου δρχ.
170,014.80· Απ' τὸ πουάν αὗτοί οἱ
47,987.60 δρχ. παντοχείμαντα γιὰ
τὴν φρεδανὴ τὴν Βασιλεὺαν ποὺ δέχ-

τὴν υποδοχὴν τοῦ Βασιλεῖα ποὺ δὲν
ἡρτε στὴ Μυκήνη. Ἐμάθαις μὲν
χαρίστηκε μᾶς, πῶς ὁ κύριος Εἰσογ
γελλας ἐπῆρε στὸ χέρια του τὴν υπό^τ
θεση. Θέλουντε νὰ εἰπίζουμε, πῶς ἡ
δικαιοσύνη θὰ τοποθετεῖ μὲν τὴν τοιμ-
πίδα δλους τους ουρίους αὐτοὺς, ποὺ
μὲν ἀλαφρὴ συνείδηση ἀφήνειε ἀδια-
μαρτύρητα νὰ λητευταὶ ἡ βοηθήσαντε
νὰ σποιαληθεῖ τὸ χρῆμα, ποὺ δένει ὁ
λαδς δικὲ τὸ ὑπέρημά του γιὰ τὶς εί-
μαγένειες τῶν ανοικομένων καὶ γιὰ
τοὺς λαβωμένους.

· Μὰ τὸ ζήτημα ἔχει μὲν μιὰν ἀλλη
πλοψη. Μιὰ παλιὰ ἐκθεση δὲν τὸν
έλεγχο ποὺ έγινε στὴν προηγούμενη

ΣΤ. ΜΥΡΙΝΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

Σκαλίζοντας μές τὸ μπασιλάκι τῆς ἐκστρατείας, γιὰ κάποιο στρατιωτικό ἔγγραφό ποὺ χρειάστηκε, βρήκα ἔνον μεγάλο Ἑλλωριασμένο φύλακό. Εἶχε μέσα ἔνα παλαιό τετράδιο γραμμένο μὲν μολύβι. «Ἐνα εἰδός ἡμερολόγιο μὰ δίχως ἡμερομηνίες καὶ δίχως τόπο κοῦ γραφίτων. Τὸ κύτταξ πολλὴν σρά αυλοκογισμένος, καὶ χωρίς νὰ τὸ καταλάβω βρέθηκε ἔνη χρονια γίσω. Τότες ποὺ πρωτομπήμε ή Μεραρχία μας στὸν παγκόσμιο πόλεμο. Τὸ ταφτίρι αὐτὸ μὲ τὸ γαρύ του τὸ αττυνή καὶ μὲ τὶς μολυβογραμμένες στήλες, τὸ βρήκα μὲς σένα γελιό του Αὖτι Συντάγματος βατεράκη τὴ μάχη του Σχρᾶ. «Ηρουνα βοηθὸς τοῦ στιστὴ καὶ ἔγχωροῖς αμπάκια τὰ πράματα τῶν ζωντανῶν, τῶν λαβωμένων καὶ τῶν σκοτωμένων. Τοτεράδιο αὐτὸ μνῆμα σέναν λογία επιτέλοντή, τὸν Ἀντώνη Καστούλοντανε δημοτούριος τῆς Ζητού δημοτούριος τὸ λόγχου μος Κάκκε κατά λάθο πάνου στὸ Ἑπαύλαιο σματῶν κυριεμένον βίουργάρικον χαρακωμάτεν ἀπέναντρον τοῦ οἰκοδεκανίου τῆς Υγείας Φωτιᾶς, ποὺ προσκοίλληθη στὸ Σύνταγμά μας καίνη τὴν ἔξαιρετην μέρα, ἐπαίδης ἐμὲ τὶς οἱ ἀλλίτιστοι Ρωμιοί δὲν εἴμαστε ἀπογειώσει ἀλλα τίτους «εἰδικάτητες». Ο φραγτούριος εἶχε πάρει μὰ μαζαριά στὴν κοιλιὰ ὄλβιαν κρυψεῖ νο βούργαρη καῦς ποὺ νὰ πάρει δικειοπλαστορώντας σὰν τὸ φάρι, λαγενοφόδος μὲ τοιδερόνιο μασούρι τῆς αντικενῆς τοπίν υγροή φωτιά διέσυ λάμψανε. Κα-

ХРОНОГРАФИМА

Ο ΜΟΣΧΟΣ ΠΟΛΥΣ; //

"Ητανε μάκιν ἐπολὺ, ποὺ τὸ Πάσχα

Ε ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΧΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ

ΙΑ ΞΑΝΟΥΝ ΟΙ ΤΥΝΑΙΚΕΣ

Εἶναι καὶ μικρὰ πρόμηστα, καὶ μὲν
πορὰ καὶ λύτρα λέγεται ποὺ διπλῶ

δίνουνται ἡ λέγουντος ἀπὸ γυναικεῶν
μοιάζοντι στιν χάρισι γλυκὰ, ποὺ μελανώ-
νουν τὶς καρδιὲς τῶν δυτιῶν, τοὺς φέρ-
νουν μιὰν ἀνατριχίλα ἀνηκουμετική, και-
ξιπνοῦν στις καρδιές των τὰ μεγαλεί-
τερα καὶ ιελύτερα αἰσθήματα, ποὺ ἀπὸ
ἔνα ἡ ἄλλο λέγο βρίσκουνται κοιμισμένο-
μέσοι τους.

Μέσα στὴν τραγεῖαν ζωῆς τουδεῖς οτραπιώ-
της, μακρισμένος ἀπὸ τοὺς γενεῖς του,
κελυφασμένος καὶ διψασμένος πολλές φρ-
ούς, ξεστόσμένος καὶ μαυσκεμένος ἀπὸ
βροχῆς ἢ τοιούτουρ ζῶντας ἀπὸ τὸ κρύο,
ξεγρυπνῶντας ἐκεῖ πέρα σὲ βουνοκορφές
χιονισμένες· ἢ καὶ σὲ ἄγρες χαράδρες, φυ-
σικὸ εἶναι νὰ βασυγγνωμᾶ γιὰ τὴν τύχη-
του, καὶ νὰ φθονεῖ ὅλο τὸν ἄλιον κόσμο
κού χαράεται τῇ ζωῇ, ἐιεύθερος.

Απὸ τις χάλιες καὶ δυὸ μαῦρες σκέψας ποὺ δικαιολογημένα γενοῦνται μέσα τους, οἵμπεροῦμε νὰ τοὺς φέοσπούμε, καὶ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνουμε στὴν ἐκπλήθωση τῆς Ἱερῆς των ὑποχρέωσης, διανθίζονται ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, πὼ; τοὺς δυμούμαστε καὶ πὼς ἀναγνωρίζομε τις

Θεσσαλονίκη 1 Φεβρουαρίου 1913
Πρόεδρον Αδειάράτου Διονύσιον Παπιδού

Δεσποινίς.
«Μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση ἔλειψα τὴν πόλην 14)12]22 ἐπιστολὴν σας ἐπίσης καὶ τὸ δέμα που εἶχατε τὴν εὐγενῆ καλωσόντα νὰ απείλετε.
Ἐδειπέτεο μὲ ίδαιτερη χαρᾶ καὶ συγκίνηση τὸ γράμμα τοῦ καὶ ἐντὸς οἵγες ἴσθμῖς ὑπερηφανείας μὲ κατέλαβε γρά τὴν εὐγενῆ προσκύνησιν "Υμῶν.
Ναι· δέ ἡμέρα ἡ εὐγενίας χαράνομία σας είνα μιά μεγάλη τιμή, καὶ μεσθήσασθε γεγονότας ἐνα κρυφό χρέος, ποὺ διατίθεν μπορεῖ νὰ τὸ ανταποδώσω, θέλως μὲ εὐχαριστεῖ νὰ τὸ σκέτωσας.

Ο σκοπός οας είναι ιερός και αι δια-
θέσιας τόσον εὐγενεῖς, που για κάθε στρα-
τιώτη, ποὺ είναι μοκριά τόσον καιφόνη ἀ-
πὸ τὴν ἴδιαιτέρα του πατρίδα γιὰ δυο-
σκοπό μεγάλο και Ιερό, είναι μιὰ δύνα-
μη μεγάλη, μιὰ ώροια παρηγορά, ποὺ
μάχες ἐνεσχύει γιὰ νὰ φέρουνται εἰς
πόρτας τὸ μεγάλο ἔργο των ο-
ποίων ἀγαθῶν, τύχη μᾶς ἐπιτῆς ἐκ

πάντα τῆς εὐχῆς, μὲν καὶ τῆς γλώσσας τῶν ἀ-
πανθρώπων αἴτιων, ποὺ μᾶς ἐγροθοκό-
πησαν τὸ ἀδελφὸν στομάχῳ μὲ τίτιες φρά-
σεις; Παρ' ἡμαλῶν νὰ βρεθῇ ὁ ὑπεύθυνος
τῆς ἀκροσεξίος καὶ νὰ πρωρηθῇ πρα-
δευγματικά.

© Конкорд

ντι τὴν ὥρα ἔτυχε νὰ κινδύνει μὲν
τὸ ἴδιο «μπουναγιθ» καὶ Ἀντώνης οὐ
Κωστούλας, καὶ κάηκε. Τὸν ηὔρα-
με μὲν τὸ μοῦτρο φαγισμένη ἀπ' τὴν
φωτιά. "Οἶο τὸ μπροστινὸν μέρος
τοῦ κεφαλιοῦ τον ἦτανε μὰ μαυρο-
κόκκινη πληγὴ ποὺ χάραζεν πάντα
της μονάχα τρία ασπρα σημάδια.
Μιὰ γραμμή τὰ δόντια του κ' οἱ
βορβοὶ τὰν ματιῶν του πεὺ ἦτανε
φουσκωμένοι καὶ στρογγυλοί σὰν
δυὸ ἐλεφαντίνια τόπες τοῦ μπλιάρ-
δου. Τόνε θάψαμε στὸ ἴδιο μέρος
ποὺ βρέθηκε, σὰν δίους τοὺς ἀλ-
λους, γιατὶ ὁ ἔχτρος μόλις ἀφιστά-
το λυρὸν στὰ χέρια μας δόχισε νὰ τὸ
ξευγκρίζει μὲ δύρδες καὶ τορπίλες.
Δὲν εἶχαμε, βλέπεις, καιρὸν νὰ κύ-
νουμε μὲ τὰ κουφάρια. "Επιρεπε νὰ
δουλέψουμε ὅλοι μὲ τὰ νύχια καὶ μὲ
τὰ δόντια γιὰ νὰ «ἀργανώσουμε»
τὴν καιγούνδια μας γραμμή.

Τὸ τεφτάρι εὗτὸ τὸ κράτησα ἀπὸ^{τότες μὲς} τὰ χαρτιά μου, καὶ τοῦ
ξεχάσει. Σήμερα ποὺ ξαναμπρόβαλα
στὰ έγκόσιμα, ἀποφάσισα νὰ τὸ δη-
μεσιέψω. Μοῦ φαίνεται ἔτσι πὼ;
ξαναζωντανεύω τὸ σκοτωμένο παλ-
λικάρι, κάνοντάς το νὰ ξαναμιλή-
σει ἀπ' τὸν ἀσημάδευτο τάφο του
ποὺ τώρα θάναι ἀρκουδοβοσκή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.
«Ἐπὶ τέλους εἴμαστε στὸ γαρά-
κωμα. Ἐνα τέλος καὶ σύγκαιρα
μὲν ἀρχή. Τέλος στὴν τυραγνισμέ-
νη ζωὴ τῆς πορείας. Ἀρχὴ στὴν
πρωτοδοκίμαστη ζωὴ τοῦ χαρακώ-
ματος. Σέτοῦτο ἔδει τὸ τετράδιο
θὰ γράφω καπού καπού τις ἐντύπω-
οές μου ἀπ' τὴν καινούργια ζωὴ.
Θὰ τις γράφω γιὰ σένα μονάχη γιά
να σου κουβεντιάζω. Σὰν τελειώ-
σει μὲ τὸ καλὸ διόλειμος — καὶ ἀν-
γνοίσω γερδές — θὰ τὸ φυλλομε-

